

WYDANIE II

Black Hat Python

*Język Python dla hakerów
i pentesterów*

Helion

Justin Seitz, Tim Arnold

Tytuł oryginału: Black Hat Python, 2nd Edition: Python Programming for Hackers and Pentesters

Tłumaczenie: Andrzej Watrak

z wykorzystaniem fragmentów poprzedniego wydania w przekładzie Łukasza Piwki

ISBN: 978-83-283-8345-6

Copyright © 2021 by Justin Seitz and Tim Arnold. Title of English-language original: Black Hat Python, 2nd Edition: Python Programming for Hackers and Pentesters, ISBN 9781718501126, published by No Starch Press Inc. 245 8th Street, San Francisco, California United States 94103. The Polish-language edition Copyright © 2022 by Helion S.A. under license by No Starch Press Inc. All rights reserved.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie/bhpyth>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Pliki z przykładami omawianymi w książce można znaleźć pod adresem:

<https://ftp.helion.pl/przyklady/bhpyth.zip>

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

O autorach	11
O korektorze merytorycznym	11
Podziękowania	12
PRZEDMOWA	13
WSTĘP	15
1	
PRZYGOTOWANIE ŚRODOWISKA PYTHONA	17
Instalowanie systemu Kali Linux	17
Konfigurowanie języka Python 3	18
Instalowanie środowiska programistycznego	21
Higiena kodu	22
2	
PODSTAWOWE NARZĘDZIA SIECIOWE	25
Narzędzia sieciowe Pythona	26
Klient TCP	26
Klient UDP	27
Serwer TCP	28
Budowa netcata	29
Czy to w ogóle działa	33
Tworzenie proxy TCP	35
Czy to w ogóle działa	41
SSH przez Paramiko	42
Czy to w ogóle działa	47
Tunelowanie SSH	47
Czy to w ogóle działa	50
3	
TWORZENIE SZPERACZA SIECIOWEGO	53
Budowa narzędzia UDP do wykrywania hostów	54
Tropienie pakietów w Windowsie i Linuksie	54
Czy to w ogóle działa	56
Dekodowanie warstwy IP	56
Moduł ctypes	57
Moduł struct	58

Tworzenie dekodera IP	61
Czy to w ogóle działa	62
Dekodowanie danych ICMP	63
Czy to w ogóle działa	68

4

WŁADANIE SIECIĄ ZA POMOCĄ SCAPY 69

Wykradanie danych poświadczających użytkownika z wiadomości e-mail	70
Czy to w ogóle działa	73
Atak ARP cache poisoning przy użyciu biblioteki Scapy	73
Czy to w ogóle działa	78
Przetwarzanie pliku PCAP	80
Czy to w ogóle działa	86

5

HAKOWANIE APLIKACJI SIECIOWYCH 87

Biblioteki internetowe	88
Biblioteka urllib2 dla Pythona 2.x	88
Biblioteka urllib dla Pythona 3.x	89
Biblioteka requests	90
Pakiety lxml i BeautifulSoup	90
Mapowanie aplikacji sieciowych typu open source	92
Mapowanie platformy WordPress	93
Testowanie rzeczywistej witryny	96
Czy to w ogóle działa	97
Analizowanie aplikacji metodą siłową	98
Czy to w ogóle działa	101
Ataki siłowe na formularze uwierzytelniania	102
Czy to w ogóle działa	107

6

ROZSZERZANIE NARZĘDZI BURP 109

Wstępna konfiguracja	110
Fuzzing przy użyciu Burpa	111
Czy to w ogóle działa	116
Bing w służbie Burpa	121
Czy to w ogóle działa	124
Treść strony internetowej jako kopalnia haseł	125
Czy to w ogóle działa	129

7

CENTRUM DOWODZENIA GITHUB 133

Tworzenie konta w portalu GitHub	134
Tworzenie modułów	135
Konfiguracja trojana	136
Budowa trojana komunikującego się z portalem GitHub	137
Hakowanie funkcji importu Pythona	139
Czy to w ogóle działa	141

8		
	POPULARNE ZADANIA TROJANÓW W SYSTEMIE WINDOWS	143
	Rejestrowanie naciskanych klawiszy	144
	Czy to w ogóle działa	146
	Robienie zrzutów ekranu	147
	Wykonywanie kodu powłoki przy użyciu Pythona	148
	Czy to w ogóle działa	150
	Wykrywanie środowiska ograniczonego	151
9		
	ZABAWA W WYPROWADZANIE DANYCH	155
	Szyfrowanie i deszyfrowanie plików	156
	Wyprowadzanie danych za pomocą poczty e-mail	159
	Wyprowadzanie danych za pomocą transferu plików	160
	Wyprowadzanie danych do serwera WWW	161
	Wszystko razem	165
	Czy to w ogóle działa	166
10		
	ZWIĘKSZANIE UPRAWNIEŃ W SYSTEMIE WINDOWS	169
	Instalacja potrzebnych narzędzi	170
	Tworzenie testowej usługi BlackHat	170
	Tworzenie monitora procesów	173
	Monitorowanie procesów przy użyciu WMI	173
	Czy to w ogóle działa	175
	Uprawnienia tokenów Windows	176
	Pierwsi na mecie	178
	Czy to w ogóle działa	181
	Wstrzykiwanie kodu	181
	Czy to w ogóle działa	183
11		
	OFENSYWNA ANALIZA ŚLEDZCA	185
	Instalacja	186
	Ogólny rekonesans	187
	Rekonesans użytkowników	189
	Rekonesans słabych punktów	191
	Interfejs volshell	193
	Własne wtyczki dla Volatility	193
	Czy to w ogóle działa	198
	Idź dalej!	200

11

Ofensywna analiza śledcza

ŚLEDZCY CZĘSTO SĄ WZYWANI, GDY DOJDZIE DO ZŁAMANIA ZABEZPIECZEŃ, ALBO W CELU SPRAWDZENIA, CZY PEWNE „ZDARZENIE” W OGÓLE MIAŁO MIEJSCE. NAJCZĘŚCIEJ ŻĄDAJĄ ZRZUTU ZAWARTOŚCI PAMIĘCI RAM komputera, aby pobrać z niego klucze kryptograficzne i inne informacje, które są przechowywane tylko w tej pamięci. Specjaliści ci są szczęściarzami, ponieważ pewien zespół utalentowanych programistów utworzył cały Pythonowy system szkieletowy o nazwie **Volatility** służący właśnie do wykonywania tego typu czynności i opisywany jako zaawansowany system do badania zawartości pamięci na potrzeby śledztw. Specjaliści od odpierania ataków, śledczy informatyczni i analitycy złośliwego oprogramowania wykorzystują Volatility do wielu różnych celów, np. badania obiektów jądra, badania i zrzucania procesów itd.

Volatility jest wprawdzie oprogramowaniem do zastosowań obronnych, ale jest na tyle wszechstronne, że może być używane zarówno ofensywnie, jak i defensywnie. Wykorzystamy je do rozpoznania docelowego systemu. Napiszemy również ofensywne wtyczki wyszukujące niedostatecznie zabezpieczone procesy uruchomione na maszynie wirtualnej.

Wyobraźmy sobie, że badamy maszynę wirtualną i odkrywamy, że użytkownik przetwarza na niej poufne dane. Prawdopodobnie na wypadek ewentualnych awarii zrobił migawkę (ang. *snapshot*) tej maszyny. Wykorzystamy narzędzie Volatility do przeanalizowania migawki i wyszukania w niej uruchomionych procesów. Sprawdźmy też, czy w zabezpieczeniach są luki, które moglibyśmy wykorzystać. Zaczynamy!

Instalacja

Narzędzie Volatility ma już kilka lat i niedawno zostało całkowicie odmienione. Nie tylko jego kod został przystosowany do wersji Python 3, ale została zmieniona cała jego struktura, dzięki czemu poszczególne komponenty są od siebie niezależne. Wszystkie dane niezbędne do uruchomienia wtyczki są zawarte w niej samej.

Utwórzmy środowisko wirtualne przeznaczone wyłącznie dla Volatility. W tym przykładzie będziemy używać Pythona 3 w konsoli PowerShell systemu Windows. Sprawdź, czy zainstalowany jest program git. Jeżeli nie, możesz go pobrać ze strony <https://git-scm.com/downloads>.

```
PS> python3 -m venv vol3 ❶
PS> vol3/Scripts/Activate.ps1
PS> cd vol3/
PS> git clone https://github.com/volatilityfoundation/volatility3.git ❷
PS> cd volatility3/
PS> python setup.py install
PS> pip install pycryptodome ❸
```

Najpierw tworzymy środowisko wirtualne o nazwie vol3 i aktywujemy je ❶. Następnie przechodzimy do katalogu nowego środowiska, pobieramy kopię programu Volatility 3 z repozytorium GitHub i instalujemy go ❷. Na koniec instalujemy pakiet pycryptodome, którego użyjemy później ❸.

Aby wyświetlić dostępne wtyczki i opcje narzędzia Volatility w systemie Windows, użyj poniższego polecenia:

```
PS> vol --help
```

W systemach Linux i macOS użyj w tym celu interpretera Pythona:

```
$> python vol.py --help
```

W tym rozdziale będziemy używać narzędzia Volatility w wierszu poleceń, ale istnieją też inne sposoby. Na przykład na stronie <https://github.com/volatilityfoundation/volumetric> znajduje się projekt Volumetric zawierający przeglądarkowy interfejs graficzny narzędzia. Jeżeli chciałbyś się dowiedzieć, jak używać narzędzia Volatility we własnych programach, zajrzyj do kodu źródłowego tego projektu. Oprócz tego jest dostępny interfejs volshell dający dostęp do narzędzia Volatility. Można go używać tak jak zwykłej interaktywnej powłoki Pythona.

W opisanych niżej przykładach będziemy korzystać z narzędzia Volatility w wierszu poleceń. Aby oszczędzić miejsce, prezentowane są tylko opisywane fragmenty wyników. Dlatego pamiętaj, że Twoje wyniki mogą zawierać więcej wierszy i kolumn.

Teraz przejrzymy dokładniej kod i wnętrze narzędzia:

```
PS> cd volatility/framework/plugins/windows/
PS> ls
_init_.py      driverscan.py  memmap.py     psscan.py     vadinfo.py
bigpools.py   filescan.py   modscan.py    pstree.py     vadyarascan.py
cachedump.py  handles.py    modules.py    registry/     verinfo.py
callbacks.py  hashdump.py  mutantscan.py ssdt.py       virtmap.py
cmdline.py    info.py       netscan.py    strings.py
dlllist.py    lsadump.py   poolscanner.py svcscan.py
driverirp.py  malfind.py   pslist.py     symlinkscan.py
```

Powyższy wynik przedstawia pliki Pythona zapisane w katalogu *plugins/windows*. Zachęcamy Cię do poświęcenia chwili na ich przejrzenie. Jak się przekonasz, są one zbudowane według pewnego schematu, właściwego dla wtyczki Volatility. Dzięki temu lepiej poznasz strukturę narzędzia, ale przede wszystkim będziesz miał wyobrażenie o strategii i założeniach systemu ochrony. Gdy będziesz znał możliwości tego systemu i sposób, w jaki osiąga swoje cele, staniesz się skuteczniejszym hakerem i będziesz potrafił lepiej zabezpieczać swoje skrypty przed wykryciem.

Po przejrzeniu plików narzędzia zajmijmy się analizą pamięci. Do tego celu najprościej będzie wykorzystać migawkę maszyny wirtualnej z systemem Windows 10.

Uruchom maszynę, a w niej kilka procesów, na przykład notatnik, kalkulator i przeglądarkę (będziemy badać zawartość pamięci i przebieg uruchamiania procesów). Następnie wykonaj migawkę maszyny, wykorzystując funkcjonalność hiperwizora. W katalogu, w którym znajdują się maszyny wirtualne, powinien się pojawić nowy plik z rozszerzeniem *.vmem* lub *.mem* zawierający migawkę. Sprawdźmy, co zawiera!

Wiele obrazów pamięci jest również dostępnych w internecie. W tym rozdziale jest wykorzystany jeden z nich, udostępniany przez firmę PassMark Software na stronie <https://www.osforensics.com/tools/volatility-workbench.html>. Kilka obrazów, z którymi możesz eksperymentować, oferuje również organizacja Volatility Foundation pod adresem <https://github.com/volatilityfoundation/volatility/wiki/Memory-Samples>.

Ogólny rekonesans

Przyjrzyjmy się ogólnie analizowanej maszynie. Za pomocą wtyczki *windows.info* możemy uzyskać informacje o systemie operacyjnym i jego jądrze:

```
PS>vol -f WinDev2007Eval-Snapshot4.vmem windows.info ①
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
Variable Value
```

```

Kernel Base      0xf80067a18000
DTB              0x1aa000
primary 0        WindowsIntel32e
memory_layer     1 FileLayer
KdVersionBlock   0xf800686272f0
Major/Minor      15.19041
MachineType      34404
KeNumberProcessors 1
SystemTime       2020-09-04 00:53:46
NtProductType    NtProductWinNt
NtMajorVersion   10
NtMinorVersion   0
PE MajorOperatingSystemVersion 10
PE MinorOperatingSystemVersion 0
PE Machine       34404

```

W poleceniu użyliśmy nazwy migawki, parametru `-f` oraz nazwy wtyczki `windows.info` ❶. Narzędzie `Volatility` odczytuje i analizuje plik migawki, po czym wyświetla ogólne informacje o maszynie wirtualnej. W tym przypadku jest to maszyna z systemem `Windows 10.0`, wyposażona w jeden procesor i jedną warstwę pamięci.

Kształcącym doświadczeniem może być przetestowanie pliku migawki z różnymi wtyczkami podczas przeglądania ich kodów. Porównując kod z uzyskiwanymi wynikami, będziesz mógł się dowiedzieć, jak działa wtyczka i jaka jest ogólna strategia systemu ochrony.

Teraz użyj wtyczki `registry.printkey` do wyświetlenia kluczy rejestru i ich wartości. Rejestr zawiera mnóstwo informacji, a `Volatility` oferuje funkcjonalność wyszukiwania potrzebnych danych. Najpierw przejrzymy zainstalowane usługi. Klucz `/ControlSet001/Services` zawiera bazę danych menedżera usług, czyli ich listę:

```

PS>vol -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.registry.printkey --key
↳ 'ControlSet001\Services'
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01          Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
... Key                Name      Data      Volatile
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services .NET CLR Data      False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Appinfo          False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services applockerfltr   False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services AtomicAlarmClock False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Beep              False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services fastfat           False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services MozillaMaintenance False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services NTDS             False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Ntfs              False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services ShellHWDetection False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services SQLWriter        False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Tcipip            False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Tcipip6           False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services terminpt      False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services W32Time           False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services WaaSMedicSvc     False

```

\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services WacomPen	False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services Winsock	False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services WinSock2	False
\REGISTRY\MACHINE\SYSTEM\ControlSet001\Services WINUSB	False

Uzyskany wynik przedstawia listę wszystkich zainstalowanych usług (częściową, aby oszczędzić miejsce).

Rekonesans użytkowników

Teraz przyjrzyjmy się użytkownikom maszyny. Wtyczka cmdline wyświetla parametry wszystkich procesów działających w chwili wykonania migawki. Procesy te dają wyobrażenie o aktywności i zamiarach użytkownika.

```
PS>vol -f WinDev2007Eva1-7d959ee5.vmem windows.cmdline
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01          Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID   Process           Args
72    Registry          Required memory at 0x20 is not valid (process exited?)
340   smss.exe          Required memory at 0xa5f1873020 is inaccessible (swapped)
564   lsass.exe         C:\Windows\system32\lsass.exe
624   winlogon.exe      winlogon.exe
2160  MsMpEng.exe       "C:\ProgramData\Microsoft\Windows Defender\platform\4.18.2008.9-0\MsMpEng.exe"
4732  explorer.exe      C:\Windows\Explorer.EXE
4848  svchost.exe       C:\Windows\system32\svchost.exe -k ClipboardSvcGroup -p
4920  dllhost.exe       C:\Windows\system32\DllHost.exe /Processid:{AB8902B4-09CA-4BB6-B78DA8F59079A8D5}
5084  StartMenuExper   "C:\Windows\SystemApps\Microsoft.Windows. . ."
5388  MicrosoftEdge.   "C:\Windows\SystemApps\Microsoft.MicrosoftEdge_ . . ."
6452  OneDrive.exe     "C:\Users\Administrator\AppData\Local\Microsoft\OneDrive\OneDrive.exe" /background
6484  FreeDesktopClo   "C:\Program Files\Free Desktop Clock\FreeDesktopClock.exe"
7092  cmd.exe          "C:\Windows\system32\cmd.exe" ❶
3312  notepad.exe       notepad ❷
3824  powershell.exe  "C:\Windows\System32\WindowsPowerShell\v1.0\powershell.exe"
6448  Calculator.exe   "C:\Program Files\WindowsApps\Microsoft.WindowsCalculator_ . . ."
6684  firefox.exe      "C:\Program Files (x86)\Mozilla Firefox\firefox.exe"
6432  PowerToys.exe    "C:\Program Files\PowerToys\PowerToys.exe"
7124  nc64.exe         Required memory at 0x2d7020 is inaccessible (swapped)
3324  smartscreen.ex  C:\Windows\System32\smartscreen.exe -Embedding
4768  ipconfig.exe     Required memory at 0x840308e020 is not valid (process exited?)
```

Uzyskana lista zawiera identyfikatory procesów, ich nazwy i parametry użyte w wierszu poleceń podczas uruchamiania. Jak widać, większość procesów została uruchomiona przez system operacyjny, prawdopodobnie podczas jego startu. Procesy cmd.exe ❶ i notepad.exe ❷ prawdopodobnie uruchomił użytkownik.

Zbadajmy dokładniej za pomocą wtyczki pslist uruchomione procesy. Wtyczka ta wyświetla listę procesów działających w chwili utworzenia migawki.

```

PS>vol -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.pslist
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID PPID ImageFileName Offset(V) Threads Handles SessionId Wow64
4 0 System 0xa50bb3e6d040 129 - N/A False
72 4 Registry 0xa50bb3fbd080 4 - N/A False
6452 4732 OneDrive.exe 0xa50bb4d62080 25 - 1 True
6484 4732 FreeDesktopClo 0xa50bbb847300 1 - 1 False
6212 556 SgrmBroker.exe 0xa50bbb832080 6 - 0 False
1636 556 svchost.exe 0xa50bbadbe340 8 - 0 False
7092 4732 cmd.exe 0xa50bbbc4d080 1 - 1 False
3312 7092 notepad.exe 0xa50bbb69a080 3 - 1 False
3824 4732 powershell.exe 0xa50bbb92d080 11 - 1 False
6448 704 Calculator.exe 0xa50bb4d0d0c0 21 - 1 False
4036 6684 firefox.exe 0xa50bbb178080 0 - 1 True
6432 4732 PowerToys.exe 0xa50bb4d5a2c0 14 - 1 False
4052 4700 PowerLauncher. 0xa50bb7fd3080 16 - 1 False
5340 6432 Microsoft.Powe 0xa50bb736f080 15 - 1 False
8564 4732 python-3.8.6-a 0xa50bb7bc2080 1 - 1 True
7124 7092 nc64.exe 0xa50bbab89080 1 - 1 False
3324 704 smartscreen.ex 0xa50bb4d6a080 7 - 1 False
7364 4732 cmd.exe 0xa50bbd8a8080 1 - 1 False
8916 2136 cmd.exe 0xa50bb78d9080 0 - 0 False
4768 8916 ipconfig.exe 0xa50bba7bd080 0 - 0 False

```

Powyższy wynik zawiera nazwy procesów i ich adresy w pamięci. Kilka kolumn zostało usuniętych, aby oszczędzić miejsce. Wymienionych jest kilkanaście interesujących procesów, m.in. cmd.exe i notepad.exe, które również zostały wykryte przez wtyczkę cmdline.

Warto byłoby znać hierarchię procesów i wiedzieć, który z nich uruchomił inne procesy. Tego rodzaju informacji dostarcza wtyczka pstree:

```

PS>vol -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.pstree
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID PPID ImageFileName Offset(V) Threads Handles SessionId Wow64
4 0 System 0xa50bba7bd080 129 - N/A False
* 556 492 services.exe 0xa50bba7bd080 8 - 0 False
** 2176 556 wlms.exe 0xa50bba7bd080 2 - 0 False
** 1796 556 svchost.exe 0xa50bba7bd080 13 - 0 False
** 776 556 svchost.exe 0xa50bba7bd080 15 - 0 False
** 8 556 svchost.exe 0xa50bba7bd080 18 - 0 False
*** 4556 8 ctfmon.exe 0xa50bba7bd080 10 - 1 False
*** 5388 704 MicrosoftEdge. 0xa50bba7bd080 35 - 1 False
*** 6448 704 Calculator.exe 0xa50bba7bd080 21 - 1 False
*** 3324 704 smartscreen.ex 0xa50bba7bd080 7 - 1 False
** 2136 556 vmtoolsd.exe 0xa50bba7bd080 11 - 0 False
*** 8916 2136 cmd.exe 0xa50bba7bd080 0 - 0 False
**** 4768 8916 ipconfig.exe 0xa50bba7bd080 0 - 0 False
* 4704 624 userinit.exe 0xa50bba7bd080 0 - 1 False
** 4732 4704 explorer.exe 0xa50bba7bd080 92 - 1 False
*** 6432 4732 PowerToys.exe 0xa50bba7bd080 14 - 1 False
**** 5340 6432 Microsoft.Powe 0xa50bba7bd080 15 - 1 False

```

***	7364	4732	cmd.exe	0xa50bba7bd080	1	-	-	False
****	2464	7364	conhost.exe	0xa50bba7bd080	4	-	1	False
***	7092	4732	cmd.exe	0xa50bba7bd080	1	-	-	False
****	3312	7092	notepad.exe	0xa50bba7bd080	3	-	1	False
****	7124	7092	nc64.exe	0xa50bba7bd080	1	-	1	False
***	8564	4732	python-3.8.6-a	0xa50bba7bd080	1	-	1	True
****	1036	8564	python-3.8.6-a	0xa50bba7bd080	5	-	1	True

Obraz procesów jest teraz wyraźniejszy. Gwiazdki widoczne w każdym wierszu symbolizują zależności rodzic – dziecko między procesami. Na przykład proces `userinit.exe` (PID 4704) uruchomił proces `explorer.exe`. Z kolei `explorer.exe` (PID 4732) uruchomił proces `cmd.exe` (PID 7092), a ten procesy `notepad.exe` i `nc64.exe`.

Teraz użyjmy wtyczki `hashdump` do przejrzania haseł:

```
PS> vol1 -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.hashdump
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01          Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
User          rid          lmhash          nthash
Administrator 500          aad3bXXXXXaad3bXXXXX f6eb57eXXXXXXXXXXXX657878
Guest          501          aad3bXXXXXaad3bXXXXX 1d6cfe0dXXXXXXXXXXXXc089c0
DefaultAccount 503          aad3bXXXXXaad3bXXXXX 1d6cfe0dXXXXXXXXXXXXc089c0
WDAGUtilityAccount 504          aad3bXXXXXaad3bXXXXX ed66436aXXXXXXXXXXXX1bb50f
User          1001         aad3bXXXXXaad3bXXXXX 31d6cfe0XXXXXXXXXXXXc089c0
tim           1002         aad3bXXXXXaad3bXXXXX afc6eb57XXXXXXXXXXXX657878
admin         1003         aad3bXXXXXaad3bXXXXX afc6eb57XXXXXXXXXXXX657878
```

Wynik prezentuje nazwy użytkowników oraz ich hasła zaszyfrowane za pomocą algorytmów LW i NT. Odtworzenie haseł w systemie Windows po uzyskaniu do niego dostępu jest częstym celem hakerów. Zaszyfrowane hasła można spróbować odszyfrować off-line lub wykorzystać do uzyskania dostępu do innych zasobów w sieci. Jeżeli użytkownik jest obsesyjnie ostrożny i ryzykowne operacje wykonuje tylko na maszynie wirtualnej albo firma udostępnia niektórym użytkownikom wyłącznie maszyny, to analiza migawek po uzyskaniu dostępu do hiperwizora jest doskonałą okazją, aby spróbować odtworzyć zaszyfrowane hasła. Narzędzie Volatility jest tu bardzo pomocne.

Zaszyfrowane hasła widoczne w powyższym wyniku zostały częściowo zatarte. Aby złamać hasło i uzyskać dostęp do maszyny wirtualnej, użyj własnych wyników. W internecie jest dostępnych wiele stron do odtwarzania haseł. Możesz również użyć narzędzia John the Ripper zawartego w systemie Kali.

Rekonesans słabych punktów

Użyjmy teraz narzędzia Volatility do sprawdzenia, czy maszyna wirtualna ma słabe punkty, które haker mógłby wykorzystać. Wtyczka `malfind` wyszukuje obszary pamięci zajmowanej przez procesy, które potencjalnie mogą zawierać wstrzyknięty kod. Kluczowe jest tu słowo „potencjalnie”: wtyczka wyszukuje obszary

pamięci, w których procesy mogą zapisywać dane, odczytywać je i uruchamiać kod. Warto zbadać dokładniej te procesy, ponieważ można je wykorzystać do uruchamiania wirusów, które są powszechnie dostępne. Ponadto w takich obszarach pamięci można umieszczać własne wirusy.

```
PS>vol -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.malfind
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID Process Start VPN End VPN Tag Protection CommitCharge
1336 timeserv.exe 0x660000 0x660fff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 1
2160 MsMpEng.exe 0x16301690000 0x1630179cfff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 269
2160 MsMpEng.exe 0x16303090000 0x1630318ffff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 256
2160 MsMpEng.exe 0x16304a00000 0x16304bfffff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 512
6484 FreeDesktopClo 0x2320000 0x2320fff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 1
5340 Microsoft.Powe 0x2c2502c0000 0x2c2502cffff VadS PAGE_EXECUTE_READWRITE 15
```

Powyższy wynik sygnalizuje kilka potencjalnych problemów. Proces timeserv.exe (PID 1336) jest częścią bezpłatnego oprogramowania FreeDesktopClock (PID 6484). Sam proces nie musi być problematyczny, jeżeli został zainstalowany w katalogu *C:\Program Files*. Jeżeli znajduje się w innym miejscu, może to być wirus ukrywający się pod nazwą legalnego programu.

Za pomocą wyszukiwarki możesz się dowiedzieć, że proces MsMpEng.exe (PID 2160) jest usługą antywirusową. Mimo że ma on uprawnienia do zapisywania danych w pamięci i uruchamiania kodu, nie wydaje się niebezpieczny. Może jednak stanowić zagrożenie, jeżeli w wykorzystywanych przez niego obszarach pamięci uda się umieścić własny kod. Dlatego warto przyjrzeć się mu bliżej.

Wtyczka netscan wyświetla listę wszystkich połączeń sieciowych, jakie maszyna wirtualna utrzymywała w chwili utworzenia migawki. Poniżej jest pokazany przykład. Wszystkie nietypowe połączenia można wykorzystać do przeprowadzenia ataku.

```
PS>vol -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem windows.netscan
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
Offset Proto LocalAddr LocalPort ForeignAdd ForeignPort State PID Owner
0xa50bb7a13d90 TCPv4 0.0.0.0 4444 0.0.0.0 0 LISTENING 7124 nc64.exe ❶
0xa50bb9f4c310 TCPv4 0.0.0.0 7680 0.0.0.0 0 LISTENING 1776 svchost.exe
0xa50bb9f615c0 TCPv4 0.0.0.0 49664 0.0.0.0 0 LISTENING 564 lsass.exe
0xa50bb9f62190 TCPv4 0.0.0.0 49665 0.0.0.0 0 LISTENING 492 wininit.exe
0xa50bbaa80b20 TCPv4 192.168.28.128 50948 23.40.62.19 80 CLOSED ❷
0xa50bbabd2010 TCPv4 192.168.28.128 50954 23.193.33.57 443 CLOSED
0xa50bbad8d010 TCPv4 192.168.28.128 50953 99.84.222.93 443 CLOSED
0xa50bbaef3010 TCPv4 192.168.28.128 50959 23.193.33.57 443 CLOSED
0xa50bbaff7010 TCPv4 192.168.28.128 50950 52.179.224.121 443 CLOSED
0xa50bbbd240a0 TCPv4 192.168.28.128 139 0.0.0.0 0 LISTENING
```

Widocznych jest kilka połączeń pomiędzy lokalną maszyną (192.168.28.128) a prawdopodobnie serwerami WWW ❷. Połączenia te są zamknięte. Ważniejsze są połączenia oznaczone jako LISTENING. Jeżeli zostały nawiązane przez procesy

systemu Windows (svchost, lsass, wininit), nie trzeba się nimi przejmować. Ale proces nc64.exe jest nietypowy ❶. Wykorzystuje port numer 4444 w trybie do nasłuchu, dlatego warto przyjrzeć się mu bliżej lub zbadać ten port za pomocą narzędzia netcat opisanego w rozdziale 2.

Interfejs volshell

Narzędzia Volatility można używać nie tylko w wierszu poleceń, ale również w powłoce Pythona. Jest to możliwe dzięki poleceniu volshell, które pozwala wykorzystać połączone siły narzędzia Volatility i powłoki Pythona. Poniższy listing przedstawia przykład użycia za pomocą polecenia volshell wtyczki pslist do zbadania obrazu systemu Windows.

```
PS> volshell -w -f WinDev2007Eval-7d959ee5.vmem ❶
>>> from volatility.plugins.windows import pslist ❷
>>> dpo(pslist.PsList, primary=self.current_layer, nt_symbols=self.config
↳ ['nt_symbols']) ❸
PID      PPID      ImageFileName      Offset(V)      Threads  Handles  SessionId  Wow64
4         0         System              0xa50bb3e6d040  129     -        N/A        False
72        4         Registry            0xa50bb3fbd080   4       -        N/A        False
6452     4732     OneDrive.exe        0xa50bb4d62080  25     -        1          True
6484     4732     FreeDesktopCl...    0xa50bbb847300   1       -        1          False
...
```

W powyższym przykładzie został użyty parametr -w oznaczający, że użyty plik jest obrazem maszyny z systemem Windows, oraz parametr -f określający ten plik ❶. Interfejs volshell jest bardzo podobny do powłoki Pythona. Można w nim w zwykły sposób importować pakiety i definiować funkcje, a oprócz tego korzystać z funkcjonalności narzędzia Volatility. W tym przykładzie zaimportowaliśmy wtyczkę pslist ❷ i wyświetliliśmy uzyskany za jej pomocą wynik (funkcja dpo()) ❸.

Więcej informacji na temat korzystania z interfejsu volshell uzyskasz za pomocą polecenia volshell --help.

Własne wtyczki dla Volatility

Wiesz już, jak używać standardowych wtyczek narzędzia Volatility do analizowania migawek maszyn wirtualnych, wyszukiwania słabych punktów, badania profili użytkowników, wyświetlania procesów i zaszyfrowanych haseł. Oprócz tego możesz tworzyć własne wtyczki. W efekcie możliwości narzędzia Volatility będzie ograniczać jedynie Twoja wyobraźnia. Jeżeli potrzebujesz dodatkowych informacji, poza dostarczonymi przez typowe wtyczki, zacznij tworzyć własne.

Autorzy narzędzia Volatility dołożyli starań, aby tworzenie wtyczek było proste. Należy przy tym stosować określony wzorec. Niestandardowe wtyczki mogą również uruchamiać inne wtyczki, dzięki czemu zadanie jest jeszcze prostsze.

Podstawowy szkielet wtyczki wygląda następująco:

```
import ...

class CmdLine(interfaces.plugin.PluginInterface): ❶
    @classmethod
    def get_requirements(cls): ❷
        pass

    def run(self): ❸
        pass

    def generator(self, procs): ❹
        pass
```

Przede wszystkim musisz zdefiniować klasę pochodną od `PluginInterface` ❶, zawierającą metody `get_requirements()` ❷, `run()` ❸ i `generator()` ❹. Ostatnia metoda jest opcjonalna, ale warto rozdzielić kod między metody `run()` i `generator()`, jak to ma miejsce w wielu wtyczkach. Dzięki temu wyniki uzyskuje się szybciej, a kod jest czytelniejszy.

Zastosujemy teraz ten wzorzec do utworzenia własnej wtyczki wyszukującej procesy, które nie mają zabezpieczenia ASLR (ang. *Address Space Layout Randomization*, losowe rozmieszczanie w przestrzeni adresowej). Zabezpieczenie to polega na losowym przydzielaniu procesom przestrzeni adresowej i wpływa na położenie sterty, stosu i innych systemowych obszarów pamięci. W efekcie proces wirusa nie jest w stanie określić przestrzeni adresowej atakowanego procesu. Zabezpieczenie to wprowadzono w wersji systemu Windows Vista. W starszych wersjach, na przykład Windows XP, zabezpieczenie ASLR nie jest domyślnie włączone. W nowych systemach (m.in. Windows 10) niemal wszystkie procesy są chronione w ten sposób. Aktywne zabezpieczenie ASLR nie oznacza, że haker jest bezsilny, ale jego zadanie jest znacznie utrudnione.

Jako pierwszy krok w kierunku badania procesów utworzymy wtyczkę, która będzie sprawdzać, czy procesy są chronione za pomocą ASLR. Utwórz katalog *plugins*, a w nim podkatalog *windows*, w którym będziesz umieszczał wtyczki przeznaczone dla systemu Windows. Dla systemu Linux lub macOS utwórz odpowiednio podkatalog *mac* lub *linux*.

Teraz w podkatalogu *plugins/windows* utwórz plik *aslrcheck.py* i wpisz w nim następujący kod:

```
# Wyszukanie wszystkich procesów i sprawdzenie zabezpieczenia ASLR
#
from typing import Callable, List

from volatility.framework import constants, exceptions, interfaces, renderers
from volatility.framework.configuration import requirements
from volatility.framework.renderers import format_hints
from volatility.framework.symbols import intermed
from volatility.framework.symbols.windows import extensions
from volatility.plugins.windows import pslist
```

```

import io
import logging
import os
import pefile

vollog = logging.getLogger(__name__)

IMAGE_DLL_CHARACTERISTICS_DYNAMIC_BASE = 0x0040
IMAGE_FILE_RELOCS_STRIPPED = 0x0001

```

Na początku importujemy niezbędne pakiety oraz bibliotekę *pefile* służącą do analizowania plików PE (ang. *Portable Executable*, plik przenośny i wykonywalny). Teraz napiszmy pomocniczą funkcję wykonującą właściwą analizę.

```

def check_aslr(pe): ❶
    pe.parse_data_directories(
        [pefile.DIRECTORY_ENTRY['IMAGE_DIRECTORY_ENTRY_LOAD_CONFIG']]
    )
    dynamic = False
    stripped = False

    if pe.OPTIONAL_HEADER.DllCharacteristics & ❷
        IMAGE_DLL_CHARACTERISTICS_DYNAMIC_BASE:
        dynamic = True
    if pe.FILE_HEADER.Characteristics & IMAGE_FILE_RELOCS_STRIPPED: ❸
        stripped = True
    if not dynamic or (dynamic and stripped): ❹
        aslr = False
    else:
        aslr = True
    return aslr

```

Argumentem funkcji `check_aslr()` jest obiekt reprezentujący plik PE ❶. Funkcja analizuje zawartość pliku i sprawdza, czy został on skompilowany z opcją DYNAMIC ❷ oraz czy zostały usunięte dane relokacyjne ❸. Jeżeli powyższa opcja nie została użyta albo została, jednak brak jest danych relokacyjnych ❹, to znaczy, że dany proces nie jest chroniony zabezpieczeniem ASLR.

Teraz utwórzmy klasę `AslrCheck`:

```

class AslrCheck(interfaces.plugins.PluginInterface): ❶
    @classmethod
    def get_requirements(cls):
        return [
            requirements.TranslationLayerRequirement( ❷
                name='primary', description='Warstwa pamięci jądra',
                architectures=["Intel32", "Intel64"]),
            requirements.SymbolTableRequirement( ❸
                name="nt_symbols", description="Symbole jądra Windows"),
            requirements.PluginRequirement( ❹
                name='pslist', plugin=pslist.PsList, version=(1, 0, 0)),

```

```

requirements.ListRequirement(name = 'pid', ❸
    element_type = int,
    description = "Identyfikatory uwzględnianych procesów (wszystkie
    ↳ pozostałe są wykluczane)",
    optional = True),
]

```

Pierwszym krokiem w tworzeniu wtyczki jest zdefiniowanie klasy pochodnej od `PluginInterface` ❶. Następnie należy utworzyć metodę zwracającą wymagania. Dobrym sposobem określenia, co może być potrzebne, jest przejrzanie innych wtyczek. Każda wtyczka potrzebuje warstwy pamięci, dlatego ten wymóg jest zdefiniowany jako pierwszy ❷. Oprócz tego jest potrzebna tabela symboli ❸. Te dwa wymagania są stosowane niemal we wszystkich wtyczkach.

Niezbędna jest również wtyczka `pslist`, aby móc uzyskać listę wszystkich procesów umieszczonych w pamięci i odtworzyć plik PE na podstawie procesu ❹. Tak utworzony plik PE będziemy sprawdzać pod kątem zabezpieczenia ASLR.

Przydatna będzie też możliwość sprawdzania wybranych procesów określonych za pomocą identyfikatorów. W tym celu zdefiniujemy opcjonalne ustawienie umożliwiające podanie listy identyfikatorów i ograniczenia liczby sprawdzanych procesów ❺.

```

@classmethod
def create_pid_filter(cls, pid_list: List[int] = None) ->
    ↳ Callable[[interfaces.objects.ObjectInterface], bool]:
    filter_func = lambda _: False
    pid_list = pid_list or []
    filter_list = [x for x in pid_list if x is not None]
    if filter_list:
        filter_func = lambda x: x.UniqueProcessId not in filter_list
    return filter_func

```

Do przetwarzania opcjonalnego identyfikatora procesu użyjemy metody tworzącej funkcję, która będzie zwracać wartość `False`, jeżeli zadany identyfikator znajdzie się na liście. Funkcja ma informować, czy dany proces ma być wykluczony ze sprawdzania. Oznacza to, że funkcja musi zwracać wartość `True`, jeżeli danego identyfikatora na liście nie będzie.

```

def _generator(self, procs):
    pe_table_name = intermed.IntermediateSymbolTable.create( ❶
        self.context,
        self.config_path,
        "windows",
        "pe",
        class_types=extensions.pe.class_types)

    procnames = list()
    for proc in procs:
        procname = proc.ImageFileName.cast("string",
            max_length=proc.ImageFileName.vol.count, errors='replace')

```

```

if procname in procnames:
    continue
procnames.append(procname)

proc_id = "Unknown"
try:
    proc_id = proc.UniqueProcessId
    proc_layer_name = proc.add_process_layer()
except exceptions.InvalidAddressException as e:
    vollog.error(f"Proces {proc_id}: błędny adres {e} w warstwie
↳ {e.layer_name}")
    continue

peb = self.context.object( ❷
    self.config['nt_symbols'] + constants.BANG + "_PEB",
    layer_name = proc_layer_name,
    offset = proc.Peb)

try:
    dos_header = self.context.object(
        pe_table_name + constants.BANG + "_IMAGE_DOS_HEADER",
        offset=peb.ImageBaseAddress,
        layer_name=proc_layer_name)
except Exception as e:
    continue

pe_data = io.BytesIO()
for offset, data in dos_header.reconstruct():
    pe_data.seek(offset)
    pe_data.write(data)
pe_data_raw = pe_data.getvalue() ❸
pe_data.close()

try:
    pe = pefile.PE(data=pe_data_raw) ❹
except Exception as e:
    continue

aslr = check_aslr(pe) ❺

yield (0, (proc_id, ❻
        procname,
        format_hints.Hex(pe.OPTIONAL_HEADER.ImageBase),
        aslr,
        ))

```

Definiujemy specjalną strukturę `pe_table_name` ❶, której będziemy używać podczas iterowania procesów umieszczonych w pamięci. Następnie uzyskujemy obszar pamięci PEB (ang. *Process Environment Block*, blok środowiska procesu) skojarzony z danym procesem i zapisujemy go w obiekcie ❷. Obszar PEB jest strukturą zawierającą mnóstwo informacji o procesie. Zapisujemy obszar w obiekcie plikowym `pe_data` ❸, a następnie za pomocą biblioteki *pefile* tworzymy obiekt PE ❹, który umieszczamy w argumencie metody `check_aslr()` ❺.

Na koniec generujemy krotkę zawierającą identyfikator procesu, jego nazwę, adres w pamięci i wartość logiczną informującą, czy proces jest chroniony zabezpieczeniem ASLR ⑥.

Teraz utwórzmy metodę `run()`, która nie ma argumentów, ponieważ wszystkie ustawienia są zapisane w obiekcie `config`.

```
def run(self):
    procs = pslist.PsList.list_processes( ①
        self.context,
        self.config["primary"],
        self.config["nt_symbols"],
        filter_func = self.create_pid_filter(self.config.get('pid', None)))
    return renderers.TreeGrid([ ②
        ("PID", int),
        ("Filename", str),
        ("Base", format_hints.Hex),
        ("ASLR", bool)],
        self._generator(procs))
```

Listę procesów uzyskujemy za pomocą wtyczki `pslist` ①. Następnie zwracamy obiekt typu `TreeGrid` zawierający dane wygenerowane przez metodę `generator()` ②. Klasa `TreeGrid` jest stosowana w wielu wtyczkach. Dzięki niej wyniki analizy każdego procesu są umieszczane w osobnym wierszu.

Czy to w ogóle działa

Przyjrzyjmy się teraz jednemu z obrazów dostępnemu na stronie narzędzia Volatility: Cridex. Aby użyć własnej wtyczki należy podać parametr `-p` i nazwę katalogu, w którym się wtyczka znajduje:

```
PS>vol -p .\plugins\windows -f cridex.vmem aslrcheck.AslrCheck
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 0.00 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID  Filename      Base           ASLR
368  smss.exe        0x48580000     False
584  csrss.exe       0x4a680000     False
608  winlogon.exe    0x1000000      False
652  services.exe   0x1000000      False
664  lsass.exe       0x1000000      False
824  svchost.exe     0x1000000      False
1484 explorer.exe   0x1000000      False
1512 spoolsv.exe    0x1000000      False
1640 reader_sl.exe 0x400000       False
788  alg.exe         0x1000000      False
1136 wuauclt.exe    0x400000       False
```


Jak widać, jest to obraz maszyny z systemem Windows XP i żaden proces nie ma zabezpieczenia ASLR. Poniżej jest przedstawiony wynik analizy czystego, zaktualizowanego obrazu systemu Windows 10:

```
PS>vol -p .\plugins\windows -f WinDev2007Eval-Snapshot4.vmem aslrcheck.AslrCheck
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 33.01 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID  Filename      Base           ASLR
316  smss.exe       0x7ff668020000 True
428  csrss.exe      0x7ff796c00000 True
500  wininit.exe    0x7ff7d9bc0000 True
568  winlogon.exe   0x7ff6d7e50000 True
592  services.exe   0x7ff76d450000 True
600  lsass.exe      0x7ff6f8320000 True
696  fontdrvhost.ex 0x7ff65ce30000 True
728  svchost.exe    0x7ff78eed0000 True

Volatility was unable to read a requested page:
Page error 0x7ff65f4d0000 in layer primary2_Process928 (Page Fault at entry
↳0xd40c9d88c8a00400 in page entry)

* Memory smear during acquisition (try re-acquiring if possible)
* An intentionally invalid page lookup (operating system protection)
* A bug in the plugin/volatility (re-run with -vvv and file a bug)

No further results will be produced
```

Niewiele jest tu do oglądania. Każdy proces jest zabezpieczony za pomocą ASLR. Widoczne jest natomiast **rozmazanie pamięci** (ang. *memory smear*). Oznacza to, że zawartość pamięci zmieniała się podczas wykonywania jej obrazu. W efekcie tabela deskryptorów pamięci nie jest zgodna z jej zajętością, a wskaźniki pamięci wirtualnej mogą się odnosić do niewłaściwych danych. W takim wypadku należy zgodnie z opisem ponownie uzyskać obraz (poszukać nowego lub utworzyć go).

Sprawdźmy jeszcze obraz pamięci systemu Windows 10 uzyskanego ze strony PassMark:

```
PS>vol -p .\plugins\windows -f WinDump.mem aslrcheck.AslrCheck
Volatility 3 Framework 1.2.0-beta.1
Progress: 0.00 Scanning primary2 using PdbSignatureScanner
PID  Filename      Base           ASLR
356  smss.exe       0x7ff6abfc0000 True
2688 MsMpEng.exe    0x7ff799490000 True
2800 SecurityHealth 0x7ff6ef1e0000 True
5932 GoogleCrashHan 0xed0000      True
5380 SearchIndexer. 0x7ff6756e0000 True
3376 winlogon.exe   0x7ff65ec50000 True
6976 dwm.exe        0x7ff6ddc80000 True
9336 atieclxx.exe   0x7ff7bbc30000 True
9932 remsh.exe      0x7ff736d40000 True
2192 SynTPEnh.exe   0x140000000   False
7688 explorer.exe   0x7ff7e7050000 True
7736 SynTPHelper.ex 0x7ff7782e0000 True
```

Chronione są wszystkie procesy oprócz jednego: SynTPEnh.exe. W internecie można znaleźć informację, że jest to oprogramowanie Synaptics Pointing Device, prawdopodobnie obsługujące panel dotykowy. Jeżeli jest zainstalowane w katalogu *C:\Program Files*, to wszystko jest w porządku. Niemniej jednak można później spróbować się do niego dobrać.

W tym rozdziale nauczyłeś się wykorzystywać moc narzędzia Volatility do badania zachowania użytkownika, uzyskiwania informacji o połączeniach i analizowania danych zapisanych w pamięci oraz uruchomionych procesów. Informacje te pomogą Ci lepiej zrozumieć aktywność użytkownika i działanie docelowej maszyny, jak również strategię systemu ochrony.

Idź dalej!

Zapewne przekonałeś się, że Python doskonale nadaje się do zastosowań hakerskich, tym bardziej, że jest wyposażony w wiele bibliotek i platform. Hakerzy mają wprawdzie mnóstwo narzędzi do dyspozycji, ale w rzeczywistości nic nie zastąpi samodzielnie napisanych programów. W ten sposób można też lepiej poznać działanie innych narzędzi.

Zacznij od razu kodować narzędzia spełniające Twoje specjalne wymagania. Niezależnie od tego, czy będzie to klient SSH dla Windows, scraper WWW, czy system zarządzania trojanami, Python okaże się niezastąpiony.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Python: niezawodny kod może służyć także ciemnej stronie mocy!

Język Python jest znany jako wszechstronny, elastyczny i łatwy do nauczenia. Te zalety doceniają naukowcy, programiści i oczywiście hakerzy. Testowanie penetracyjne bowiem wymaga umiejętności szybkiego tworzenia skutecznych narzędzi, a do tego Python nadaje się znakomicie. Jednak wiedza o mrocznej stronie Pythona przydaje się nie tylko pentesterom i napastnikom. Świadomość możliwości kodu Pythona jest pomocna również podczas pracy administratorów i programistów.

To drugie wydanie bestsellerowego przewodnika obrazującego hakerskie możliwości Pythona. Opisano w nim, jak tworzyć narzędzia do podsłuchiwania ruchu sieciowego, wykradania poświadczeń, prowadzenia włamań siłowych, a także jak pisać fuzzery i trojany. Książkę zaktualizowano do Pythona 3 i wzbogacono o informacje dotyczące przesuwania bitów, utrzymywania higieny kodu, korzystania z narzędzia Volatility i bibliotek: *ctypes*, *struct*, *lxml* i *BeautifulSoup*. Opisano tu również ofensywne strategie hakerskie, takie jak dzielenie bajtów, stosowanie bibliotek do widzenia komputerowego czy przeszukiwanie stron internetowych. To zbiór nie tylko ważnych informacji, ale i inspiracji do realizowania własnych pomysłów.

Dzięki książce nauczysz się:

- wykradać dane z sieci bez pozostawiania śladów
- stosować ofensywne techniki analizy pamięci
- pisać złośliwy kod, taki jak trojany
- rozszerzać możliwości pakietu Burp Suite
- wykorzystywać niektóre potencjalne podatności systemu Windows

Justin Seitz jest ekspertem cyberbezpieczeństwa i białego wywiadu. Jest też autorem branżowych publikacji, a także członkiem International Criminal Court's Technical Advisory Board i Center for Advanced Defense Studies w Waszyngtonie w Stanach Zjednoczonych.

Tim Arnold jest zawodowym programistą Pythona i statystykiem. Był międzynarodowym wykładowcą i uznanym dydaktykiem. Był też członkiem zarządu stowarzyszenia Raleigh ISSA, a także konsultantem Międzynarodowego Instytutu Statystycznego.

 Helion	<i>Sprawdź nasze szkolenia!</i>	KOD KORZYŚCI Sięgnij po więcej! ▶	
 helion.pl	SZKOLENIA 	ISBN 978-83-283-8345-6	
 HELION SA ul. Kościuszki 1c 44-100 Gliwice tel.: 32 230 98 63 helion@helion.pl	AKADEMIA IT & BUSINESS HELIONSZKOLENIA.PL	 9 788328 383456	
INFORMATYKA W NAJLEPSZYM WYDANIU		Cena: 59,00 zł	